

Λογίζομαι

Μιχάλης Ι. Καμπέρογλου

Βύθισα τα μάτια μου
 στο φως της γνώσης
 λευκό απόλυτο
 δεν είδα τίποτε
 έμεινα ν' απορώ
 ναυαγός στον αφρό
 των κυμάτων
 αναζήτησα την άκρη,
 τα νήματα του ανέμου
 κλώνοι που χάνονται
 ψιθύρισα μιαν ευχή
 ζήτησα απεγνωσμένα τη
 σύμπραξη των αστεριών
 τρεμόσβησαν απλά
 και σίγησαν
 οι φωνές της αρμονίας
 δεν απάντησαν
 στα ερωτήματα
 οι φύλακες των
 νοημάτων
 ύψωσαν κρύσταλλο
 θολό στον αλλοπαρμένο
 νου
 δυνατός άνεμος
 ανέτρεψε τις ισορροπίες
 τα ερωτήματα δεν
 απάντησαν στο λόγο
 αιωρούνται με συνέπεια
 η γνώση δε σταματά
 είναι ατέλειωτη
 στο χρώμα των λέξεων
 ατέρμονη στα σύνορα
 του άγνωρου
 ποιος είμαι εγώ που θα
 δώσω απαντήσεις
 ανοίγω τα μάτια
 και ναυαγός των ημερών
 στους αιώνες αποθέτω
 ψήγματα γραφών σε
 βράχους και βίβλους για
 το ελάχιστο της γνώσης
 σκιές απορημένες οι
 αιτίες της ύπαρξής μου
 ζω γιατί λογίζομαι το
 χρόνο, την αιωνιότητα!

